

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **P. H.**, zastoupen JUDr. Martinem Stehlíkem, patentovým zástupcem, se sídlem Plzeň, Skrétova 48, **za účasti:** Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Plzni, se sídlem Plzeň, Jiráskovo náměstí 8, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 19. 11. 2013, č. j. O-437371/E1755601/2013/ÚPV,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 16. 1. 2014 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví 19. 11. 2013, č. j. O-437371/E1755601/2013/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 22. 4. 2013 o zrušení kombinované ochranné známky č. 293907 ve znění „Královské oplatky Königlich oblaten Royal Waffle Korolevskie vafli“ pro výrobky ve třídě 30 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957 s účinky ex nunc, na základě návrhu: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Plzni.

Napadená kombinovaná ochranná známka č. 293907 ve znění „Královské oplatky Königlich oblaten Royal Waffle Korolevskie vafli“ pro majitele P. H. byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 14. 11. 2007 s právem přednosti ode dne 9. 7. 2004 pro výrobky a služby zařazené do třídy 16: výrobky z papíru, zejména obaly, tašky z plastů, propagační, reklamní a informační materiály na papírovém nosiči; do třídy 30: oplatky, suchary, sušenky; do třídy 35: zprostředkování obchodu podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Dne 13. 9. 2012 Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Plzni, (dále jen „SZPI“), podala návrh na zrušení napadené kombinované ochranné známky č. 293907 ve znění „Královské oplatky Königlich oblaten Royal Waffle Korolevskie vafli“ podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. SZPI uvedla, že na základě podnětu Sdružení výrobců Karlovarských oplatek provedla kontrolu provozovny majitele napadené ochranné známky, při níž byla posouzena potravina s obchodním označením „Královské oplatky z Karlových Varů“, a to ve znaku označování ve vztahu ke specifikaci chráněného zeměpisného označení „Karlovarské oplatky“, které je zapsáno v rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení Evropské unie (viz Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 744/2011 ze dne 28. července 2011 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Karlovarské oplatky (CHZO)). Na základě této kontroly SZPI konstatovala, že užitím označení „Královské oplatky z Karlových Varů“ dochází k připomenutí chráněného názvu „Karlovarské oplatky“, což je v rozporu s čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin, neboť za připomenutí názvu lze mj. považovat situace, kdy slova použitá k označení názvu výrobku zahrnují minimálně část chráněného názvu, a to takovým způsobem, že když je spotřebiteli výrobek pod tímto názvem prezentován, tento název v něm vyvolá představu výrobku, jehož název je chráněný.

Žádost o zápis označení „Karlovarské oplatky“ byla podána Komisi dne 20. 10. 2004. Chráněné zeměpisné označení uvedeného znění bylo registrováno dne 29. 7. 2011 pro „trvanlivé pečivo – oplatky“.

Rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 22. 4. 2013 bylo návrhu SZPI vyhověno a byla zrušena napadená kombinovaná ochranná známka č. 293907 ve znění „Královské oplatky Königlich oblaten Royal Waffle Korolevskie vafli“ pro výrobky ve třídě 30 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb s účinky ex nunc.

Žalobce napadl prvostupňové rozhodnutí rozkladem, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 19. 11. 2013, č. j. O-437371/E1755601/2013/ÚPV.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že napadená ochranná známka je tvořena obalem výrobku, na němž je v pravé horní části umístěn text „Královské oplatky“ psaný ozdobným písmem. V levé spodní části je poměrně velké vyobrazení Karlovarské kolonády a text „Tržní kolonáda – Karlovy Vary“ v malém stylizovaném písmu. Obrazová část napadené ochranné známky je poměrně výrazná, jednak jde o kontrastní vyobrazení, a jednak zabírá skoro třetinu přední strany obalu a spotřebitel ji proto nepřehlédne. Při pohledu na tuto fotografii část spotřebitelů pozná, že se jedná o Karlovy Vary, popř. si přečte popisku ve spodní části. V situaci, kdy Karlovy Vary jsou spotřebitelem chápány jako místo, odkud pocházejí oplatky charakteristické svými vlastnostmi danými místním prostředím, označované chráněným zeměpisným označením „Karlovarské oplatky“, nebudou uvedené prvky v souvislosti se slovním prvkem „oplatky“ v horní části označení považovány za pouze ilustrativní, a nepodstatné, ale spotřebitel se může domnívat, že jde o výrobek odpovídajících chráněnému zeměpisnému označení, nebo mu chráněné zeměpisné označení přinejmenším přijde na mysl. Navíc je dané vyobrazení vzhledem k jeho velikosti, kontrastnosti a umístění na přední straně obalu určeno k tomu, aby si ho spotřebitel všiml.

Žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu prvního stupně, že napadená ochranná známka v sobě obsahuje slovní prvky „Karlovy Vary“ ve spodní části vyobrazení. Jedná se o název známého lázeňského města, přídavným jménem odvozeným od názvu tohoto města je výraz v plurálu „karlovarské“. Vzhledem k tomu, že v napadené ochranné známce je obsažen název města „Karlovy Vary“ ve spojení s označením druhu „oplatky“ v horní části vyobrazení, je nutno dospět k závěru, že napadená ochranná známka je způsobilá klamat spotřebitele, resp. po zápisu se stala klamavou, neboť svým zněním, jež je ještě vizuálně podpořeno vyobrazením karlovarské kolonády, připomíná chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“.

Skutečnost, že prvek napadené ochranné známky „Královské“ je sice větší a také první slovní prvek, nemůže však na vzniku uvedené významové asociace mezi napadenou ochrannou známkou a chráněným zeměpisným označením nic změnit. Nepřináší žádnou informaci, naopak však může být chápán v rámci celé napadené ochranné známky jako odkaz, na „královské město (Karlovy Vary)“, čímž nepřímou asociuje historii a tradice, jež jsou spojovány rovněž s oplatkami z této oblasti. Distinktivita prvku „Královské“ by tak tím spíš v důsledku fantazijního charakteru, tj. absence jakékoliv významové vazby k výrobkům, neměla vliv na úvahu spotřebitele vyvozenou z vyobrazení Karlovarské kolonády a doprovodného textu „Tržní kolonáda Karlovy Vary“ v souvislosti s oplatkami. Z hlediska rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky nejsou sice zmíněné údaje podstatné, ale nebudou ignorovány, jinak by nebyly na obalech uváděny. Pokud jde o zeměpisné údaje, mohou být fantazijní, pokud není žádná vazba mezi produktem a zeměpisným údajem, a tedy

distinktivní, mohou být běžnými údaji o místu produkce a v případech, jako je tento, mohou spotřebiteli evokovat, že výrobek je charakteristický v důsledku svého zeměpisného původu.

Žalovaný uzavřel s tím, že nemůže být pochyb o tom, že napadená ochranná známka s takto prezentovaným zeměpisným údajem ve spojení s údajem o druhu výrobku připomíná chráněné zeměpisné označení, jež sestává ze slov, jež významově odkazují k témuž místu i typu výrobku.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a uváděl, že ode dne zápisu napadené ochranné známky dne 27. 12. 2007 ji užíval v dobré víře, a že žalovaný rozhodoval na základě návrhu osoby zúčastněné, která není vlastníkem zeměpisného označení Společenství, a není tak legitimována namítat přímo zaměnitelnost s uvedeným zeměpisným označením.

Žalobce namítal porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, tedy principu materiální rovnosti s tím, že žalovaný v obdobných případech rozhodoval jinak. Uváděl, že žalovaný dne 1. 2. 1974 pod č. zápisu 72 zapsal zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“ a poukazoval na ochrannou známku č. 255421 ve znění „Original LUXUS Karlsbader Oblaten“, tedy celé zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“, resp. jeho doslovný německý překlad, obdobně o ochranné známce č. 278298 a č. 278299.

Žalobce se odvolával na rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 4. 3. 2014 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 19. 11. 2013. Uvedl, že ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách zcela jasně stanoví, že Úřad zruší ochrannou známku v řízení zahájeném na návrh třetí osoby, je-li dán některý z důvodů vyjmenovaných pod písm. a) až c). V této souvislosti zákon nikde nestanoví požadavek, že ve vztahu ke klamavým ochranným známkám, pokud jde o zeměpisný původ výrobků a služeb, by touto třetí osobou musel nutně být pouze uživatel příslušného zeměpisného označení.

Žalobce ve svojí replice ze dne 25. 3. 2015 zopakoval své žalobní námitky, znovu odkazoval i na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/97.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního žalobce ani žalovaný se nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud tyto dokumenty:

- Rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21. 9. 2007, č. j. 62429/2006, sp. zn. O-437371, kterým byly zamítnuty námitky podle § 7 odst. 1 písm. a), g) a i) zákona o ochranných známkách proti zápisu zveřejněného označení „Královské oplatky Königlich oblaten Royal Waffle Korolevskie vafli“ do rejstříku ochranných známek, podané těmito osobami: 1) O. M., 2) Šakom – 3, s.r.o., Karlovy Vary – Sadov, 3) A. D., všichni zastoupeni Mgr. Ditou Fialovou, patentovým zástupcem, se sídlem Loket, Hradní 301.

- Návrh SZPI ze dne 13. 9. 2012 na zrušení napadené kombinované ochranné známky č. 293907 ve znění „Královské oplatky Königlich oblaten Royal Waffle Korolevskie vafli“ podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách.

- Protokol č. P176-40589/11 o výsledku kontroly dodržování povinností při uvádění potravin do oběhu, sepsaný SZPI dne 19. 12. 2011 u kontrolované osoby P. H., majitel, provozovatel potravinářského podniku. Kontrola byla provedena podle zákon č. 146/2002 Sb., o SZPI, ve znění pozdějších předpisů, metodou dle kapitoly II, čl. 10 bod 2 písm. b), c), d) a e) nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat. Při kontrole dodržování požadavků dle čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, bylo zjištěno z dodacích listů, že výrobcem oplatek „Královské oplatky z Karlových Varů“ je „B. J. – CLIP“, podnikající fyzická osoba. Ze závěru Protokolu vyplývá, že potravina s obchodním názvem „Královské oplatky z Karlových Varů“ obsahuje jednoznačné připomenutí chráněného názvu „Karlovarské oplatky“. Označení dotčeného produktu je do značné míry shodné s uvedeným chráněným názvem. Oba názvy obsahují shodný druhový výraz „oplatky“. Co se týče výrazu „Karlovarské“, tento je v posuzovaném názvu uveden opisem – „z Karlových Varů“, který sděluje v podstatě totéž, tedy odkud dotčené oplatky pochází, a který je umístěn až za slovní spojení „Královské oplatky“. Posuzovaný název „Královské oplatky z Karlových Varů“ tak může vést u průměrného, dostatečně ostražitého spotřebitele k vyvolání představy o produktu, jehož název „Karlovarské oplatky“ je chráněný.

Podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách Úřad zruší ochrannou známku v řízení zahájeném na návrh třetí osoby, jestliže ochranná známka po dni jejího zápisu v důsledku užívání svým vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána, může vést ke klamání veřejnosti, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.

Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v. Klijsen Handel BV., ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka

užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide GmbH a Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.

Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranný známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. SDEU judikoval rozsudku ve věci C-251/95 SABEL BV, že „pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu“, a že „globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky“.

Městský soud v Praze s ohledem na citovanou judikaturu přisvědčil závěrům žalovaného s tím, že postupoval zcela v souladu s ustanovením § 31 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách. Žalovaný popsal porovnávání označení, stanovil kritéria pro hodnocení podobnosti slovních označení a poté přistoupil k jejich porovnání. Výslovně sice při posuzování porovnávaných označení neoznačil ustálenou judikaturu SDEU, nicméně v souladu s ní dostatečným způsobem odůvodnil svůj závěr, že napadená ochranná známka s prezentovaným zeměpisným údajem ve spojení s údajem o druhu výrobku připomíná chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“, sestávající se ze slov, jež významově odkazují k témuž místu i typu výrobku. Konstatoval, že výrobky majitele napadené ochranné známky nemají svůj původ v Karlových Varech, ale pocházejí z Luhačovic.

Právní otázku podobnosti kolizních označení včetně jejich zaměnitelnosti žalovaný vypořádal v souladu s nařízením Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin. Za průměrného spotřebitele dotčených výrobků považoval běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného občana, kterého jako rozhodující kritérium použil v souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, když. Podle názoru soudu žalovaný tento rozsudek SDEU aplikoval správně a logicky. Podle názoru soudu žalovaný postupoval rovněž v souladu s žalobcem namítaným rozsudkem C-251/95 SABEL BV.

Pokud žalobce namítal, že SZPI není vlastníkem zeměpisného označení Společenství, a není tak legitimována namítat přímo zaměnitelnost s uvedeným zeměpisným označením, a proto měl žalovaný její návrh ze dne 13. 9. 2012 zamítnout, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách *expressis verbis* stanoví, že Úřad zruší ochrannou známku v řízení zahájeném na návrh třetí osoby, je-li dán některý z důvodů vyjmenovaných pod písm. a) až c), aniž by zákon stanovil další podmínku, a to že ve vztahu ke klamavým ochranným známkám, pokud jde o zeměpisný původ výrobků a služeb, by touto třetí osobou musel nutně být pouze uživatel příslušného zeměpisného označení.

Kromě toho v zápisu žalobcem namítaného označení původu č. 72 ve znění „KARLOVARSKÉ OPLATKY“ dnem 1. 2. 1974 se *expressis verbis* uvádí, jako důkaz původu: „Výroba je zajišťována v souladu s platnými předpisy o potravinářské výrobě s

využitím kontrolního systému HACCP v průběhu výrobního procesu. Výrobci vedou registry dodavatelů surovin a odběratelů hotových výrobků. Každý výrobek je opatřen údajem o výrobcu. Kontroly dodržování specifikace provádí věcně a místně příslušný státní orgán, kterým je Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát Plzeň.“ SZPI je tedy pravomocným orgánem pro dozor v inkriminované věci.

Podle názoru Městského soudu v Praze žalovaný přesvědčivým způsobem doložil, že v důsledku okolností nastalých po dni zápisu napadené ochranné známky, a to zápisem označení „Karlovarské oplatky“ Komise Evropské unie dne 29. 7. 2011 do registru chráněných zeměpisných označení pro „trvanlivé pečivo – oplatky“, může tato ochranná známka vést klamání veřejnosti. Ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách potom stanoví, že Úřad průmyslového vlastnictví takovou ochrannou známku zruší bez ohledu na to, zda byl přihlašovatel, resp. majitel ochranné známky v okamžiku zápisu známky v dobré víře a za jakých okolností byla známka zapsána. To, zda známka může vést ke klamání veřejnosti, je jejím objektivním rysem, a při jeho posuzování nemůže Úřad brát zřetel na možné subjektivní příčiny, které k danému stavu vedly. V inkriminované věci není objektivně dán žádný rozpor mezi asociacemi, které napadená ochranná známka vyvolává ve vztahu k chráněnému zeměpisnému označení „Karlovarské oplatky“. Další prvky napadené ochranné známky „Královské oplatky Königliche Oblaten Royal Waffle Korolevskie vafli“ nemohou být důvodem pro zachování napadené ochranné známky.

Žalobce dále namítal, že žalovaný porušil jednu ze základních zásad správního řízení, a to § 2 odst. 4 správního řádu, podle něhož *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*. V inkriminované věci žalovaný přijal řešení, odpovídající okolnostem této věci. Skutečnost, že vyhověl návrhu SZPI, ještě nemusí ve svých důsledcích znamenat porušení základních zásad správního řízení. Žalobce po zápisu označení „Karlovarské oplatky“ dne 29. 7. 2011 do registru chráněných zeměpisných označení Evropské unie pro „trvanlivé pečivo – oplatky“, nemohl legitimně očekávat, že bude jeho přihlášce bezesbytku i pro futuro vyhověno.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, „vzhledem k požadavku přísně individualizovaného posuzování jednotlivých známkoprávních sporů zpravidla nelze spatřovat ustálenou správní praxi Úřadu průmyslového vlastnictví v posuzování konkrétních ochranných známek. Tato praxe však může spočívat v ustálených postupech a metodách, jež Úřad průmyslového vlastnictví při jejich posuzování používá. I za této situace ovšem musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkoumat, zda případy, jež měly tuto praxi založit, jsou vůči posuzované věci typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení zásady vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004 vyloučeno.“

K tomu Městský soud v Praze doplňuje, že každá ochranná známka je originální a jedinečná, a proto nelze již z objektivních důvodů rozhodovat ve všech věcech bez dalšího identicky. Žalovaný standardním způsobem za použití předepsaných kritérií a hledisek a v souladu s ustálenou judikaturou porovnával přihlašované označení s namítanými ochrannými známkami Společenství a dospěl k závěru, že porovnávaná označení jsou si

podobná, a že tedy hrozí nebezpečí záměny, resp. podle názoru Městského soudu v Praze pravděpodobnost asociace se staršími ochrannými známkami. Soud neshledal důvod, pro který by bylo lze napadené rozhodnutí zrušit.

Pokud se žalobce dovolával rozhodovací praxe Úřadu průmyslového vlastnictví v některých jiných věcech, která měla být ve vztahu k inkriminované věci odlišná, musel Městský soud v Praze s odkazem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 100/2014 – 120, odmítnout tuto námitku jako neodůvodněnou. Soud zkoumal, zda případy, jež měly tuto praxi založit, jsou vůči posuzované věci typově podobné, a dospěl k opačnému závěru. Porušení zásady vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je tedy vyloučeno.

Pokud žalobce namítal zápis chráněného označení původu č. 72 (č. mezinárodního zápisu 71) ve znění „KARLOVARSKÉ OPLATKY“ dne 1. 2. 1974 s právem přednosti ode dne 1. 12. 1967 pro Trvanlivé pečivo - oplatky pro žadatele Sdružení výrobců Karlovarských oplatek, se sídlem Karlovy Vary, Slepá 517/1, pro zeměpisnou oblast Katastr lázeňského města Karlovy Vary, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou.

Ze zápisu tohoto žalobcem namítaného označení potom vyplývá, že „*Základními surovinami pro výrobu Karlovarských oplatek jsou pšeničná mouka, Vřidelní karlovarská léčivá voda, rostlinný tuk, cukr, mléko, vaječný melanž, škrob, kypřicí prášek, máslo a podle druhu prosypu dále lísková jádra, mandle, kakaový prášek, vanilka, skořice. Vřidelní karlovarská léčivá voda, používaná k výrobě Karlovarských oplatek, má specifické vlastnosti, charakteristické pro vymezenou oblast. Vlivem vlastností této Vřidelní karlovarské léčivé vody se dosahuje charakteristických vlastností oplatky, zejména křehkosti a specifické vůně a chuti. Vřidelní karlovarská léčivá voda je přírodní hydrouhličitano-sírano-chlorido-sodná voda vyvěrající tektonickým zlomem z hloubky více než 800 m na povrch země při teplotě 73° C a obsahující lithium, sodík, draslík, rubidium, cesium, měď, beryllium, hořčík, vápník, stroncium, zinek, kadmium, hliník, cín, olovo, arsen, antimon, selen, mangan, železo, kobalt, nikl, fluoridy, chloridy, bromidy, sírany, hydrogenuhličitany, uhličitany a kyselinu křemičitou. Dominujícím kationtem je sodík (1682 mg/l) a z aniontů hydrouhličitany (2 138 mg/l). Koncentrace železa je větší než obvykle (0,8 mg/l), přičemž se jedná o železo v oxidačním stupni II, které se vyznačuje v kontaktu se vzduchem zvyšováním oxidačně-redukčního potenciálu na oxidační stupeň III. Důsledkem této změny je pak výrazná změna organoleptických a sensorických vlastností vody (vzhled, barva, chuť). Vřidelní karlovarská voda je velmi mineralizovaná (6 g/l rozpuštěných látek) a tímto svým bohatým obsahem nutričních prvků přispívá ke zdravému vývoji buněk. Vřidelní karlovarská voda díky svému obsahu množství volného oxidu uhličitého přispívá v oplatkovém těstě k nakypření a ke křehkosti výrobku. Dále díky svému vyššímu podílu sloučenin dvojmocného železa pozitivně působí na bílkovinnou složku pšeničného těsta. V případě delší přepravy a skladování vřidelní karlovarské vody a jejího následného použití k výrobě oplatek mimo vymezené území by v důsledku přeměny dvojmocného železa došlo k oxidačnímu zpevňování bílkovinné složky pšeničného těsta, což by vedlo k tužším a méně křehkým výrobkům. Menší křehkost výrobků by v případě použití převážené a skladované vřidelní karlovarské vody byla navíc ještě umocněna ztrátou volného oxidu uhličitého ve vodě. V případě, že by po transportu a skladování byla voda vyčištěna a sloučeniny trojmocného železa odstraněny, nelze již hovořit o původní karlovarské vřidelní vodě. Uvedené vlastnosti vody jsou potvrzeny vyjádřením Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, Ústav technologie vody a prostředí a dále Ústavem chemie a technologie sacharidů VŠCHT na Fakultě potravinářské a biochemické technologie. Tato voda se v největších českých lázních – Karlových Varech - už po staletí*

užívá pro léčbu chronicky recidivující vředové choroby žaludku, dyskineze vývodných cest žlučových včetně postcholecystektomického syndromu, chronického onemocnění slinivky břišní, jater, močových kamenů a dny. Karlovarské oplatky vykazují znaky lehké stravitelnosti a nižší kalorické hodnoty, což jsou znaky dané jejich složením a zejména užitím Vřidelní karlovarské léčebné vody.“

Jak vyplývá z Protokolu č. P176-40589/11 o výsledku kontroly dodržování povinností při uvádění potravin do oběhu, sepsaný SZPI dne 19. 12. 2011 u žalobce, oplatky jím prodávané s obchodním názvem „Královské oplatky z Karlových Varů“ Vřidelní karlovarskou vodu neobsahují, neboť jsou vyráběny v Luhačovicích.

Žalobce namítal zápis kombinované ochranné známky č. 255421 ve znění „Original LUXUS Karlsbader Oblaten“ dne 28. 7. 2003 s právem přednosti ode dne 1. 10. 1999 pro výrobky a služby zařazené do třídy 16: výrobky z papíru, zejména obaly, etikety, obaly a tašky z plastů, propagační, reklamní a informační materiály na papírovém nosiči; do třídy 30: pečivo jemné, pečivo trvanlivé, například oplatky, suchary, sušenky; do třídy 35: zprostředkování obchodu podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Městský soud v Praze k tomu uvádí, že podle vyjádření žalovaného v zápisném řízení tohoto označení byly podány pouze námitky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, případná kolize z důvodu kolize se starším právem z označení původu nebo zeměpisného označení nebyla namítána. Soud se proto přiklonil k závěru žalovaného, že není zřejmé, na čem žalobce zakládá svou domněnku, že napadená ochranná známka a chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“ nejsou zaměnitelné, nebyla-li tato otázka v zápisném řízení kombinované ochranné známky č. 255421 vůbec řešena.

Pokud žalobce dále namítal zápis kombinovaných ochranných známek ve znění „Karlovy oplatky“ č. 278298 a č. 278299, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou, neboť v obou případech se jedná o ochranné známky zaniklé.

Žalobce se dovolával nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/97, podle něhož „Mezi obecně uznávané právní principy patří v oblasti práva ústavního pravidla počítání času, jak jsou v evropském právním myšlení srozumitelně a smysluplně vymezena od dob římských. Je v dispozici ústavodárce, resp. zákonodárce, postupovat i jinak, v tomto případě však je povinen takový postup výslovně stanovit. Jelikož se tak v případě počítání lhůty dle § 50 odst. 1 Ústavy nestalo, nelze její počátek i ukončení interpretovat jinak, než v souladu s obecně platnými principy. Ve prospěch uvedeného závěru svědčí i další důvod, resp. interpretační přístup. V

situaci, kdy mezi subjekty, aplikujícími Ústavu, dochází ke sporu o výklad určitého ustanovení, nutno tento řešit ve prospěch možnosti uplatnění ústavní pravomoci, již se dané ustanovení týká, čili z hlediska smyslu a účelu dotčeného ústavního institutu. Tímto v posuzované věci je dělba moci mezi ústavními orgány v zákonodárném procesu.“

Podle názoru Městského soudu v Praze není postup žalovaného v inkriminované věci v rozporu s tímto právním názorem Ústavního soudu. S ohledem na předmět rozhodování potom poukazuje na rozsudek SDEU ve věci C-75/15 Viiniverla Oy v. Sosiaali-ja terveystalantat - ja valvontavirasto, jímž bylo rozhodnuto takto:

- 1) Článek 16 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely určení, zda se jedná o „připomenutí“ ve smyslu tohoto ustanovení, musí vnitrostátní soud vycházet z vnímání průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele, přičemž tento posledně uvedený pojem je nutno chápat tak, že se týká evropského spotřebitele, a nikoli pouze spotřebitele členského státu, kde se vyrábí výrobek, u něhož dochází k připomenutí chráněného zeměpisného označení.*
- 2) Článek 16 písm. b) nařízení č. 110/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že k posouzení, zda název „Verlados“ představuje „připomenutí“ chráněného zeměpisného označení „Calvados“ ve smyslu tohoto ustanovení pro obdobné výrobky, musí vnitrostátní soud zohlednit fonetickou a vzhledovou podobnost těchto názvů, jakož i případné skutečnosti, jež mohou naznačovat, že tato podobnost není náhodná, aby ověřil, zda se průměrnému, běžně informovanému a přiměřeně pozornému a obezřetnému evropskému spotřebiteli – setká-li se s názvem výrobku – v mysli vybaví obraz výrobku, jehož zeměpisné označení je chráněno.*
- 3) Článek 16 písm. b) nařízení č. 110/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že užívání názvu kvalifikovaného jako „připomenutí“ zeměpisného označení uvedeného v příloze III tohoto nařízení ve smyslu tohoto ustanovení nelze povolit, a to ani při neexistenci jakéhokoli nebezpečí záměny.*

Podle názoru Městského soudu v Praze bylo s ohledem na citovanou judikaturu SDEU bylo proto povinností žalovaného vyhovět návrhu SZPI na zrušení napadené kombinované ochranné známky č. 293907 ve znění „Královské oplatky Königlich oblaten Royal Waffle Korolevskie vafli“.

Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

Podle Městského soudu v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. dubna 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: J. Válková